

Żądania strony skarżącej

- uchylenie lub znaczne obniżenie grzywny nałożonej na UTC w zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji wszystkimi poniesionymi przez UTC kosztami, które są związane z tą sprawą; i
- zarządzenie wszelkich środków, które Trybunał uzna za stosowne.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca, na podstawie art. 230 WE, wnosi o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2007) 512 wersja ostateczna z dnia 21 lutego 2007 r. (sprawa COMP/E-1/38.823 — PO/Windy i Schody ruchome), w której skarżąca wraz z innymi przedsiębiorstwami zostali obciążeni odpowiedzialnością za udział w czterech jednolitych, złożonych i ciągłych naruszeniach art. 81 ust. 1 WE polegających na podziale rynków poprzez uzgadnianie i/lub koordynację przetargów i umów sprzedaży, instalację, obsługę i modernizację wind i schodów ruchomych.

Na poparcie swojej skargi skarżąca w pierwszej kolejności twierdzi, że Komisja niesłusznie uznała, iż czysto prawna własność należąca do niej w całości spółki zależnej uzasadnia uznanie odpowiedzialności spółki dominującej. W związku z tym, skarżąca twierdzi, że i) art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾ wymaga dowodu na umyślność lub zaniedbanie, ii) spółka dominująca powinna wykonywać rzeczywistą kontrolę nad polityką handlową spółki zależnej w trakcie okresu objętego naruszeniem lub mieć świadomość zachowania jej spółki zależnej i nie robić nic w celu jego przerwania, oraz iii) odpowiedzialność spółki dominującej za jej spółki zależne z tytułu naruszenia przepisów dotyczących przeciwdziałania praktykom monopolistycznym musi wynikać z rzeczywistego zachowania a nie jedynie przysługujących uprawnień do ingerencji.

Następnie skarżąca twierdzi, że obaliła każde domniemanie odpowiedzialności, jako, że jej spółki zależne autonomicznie ustalały ich bieżące zachowanie handlowe i ich odpowiedzialni pracownicy nie słuchali jej poleceń po tym jak skarżąca podjęła rozsądne kroki w celu zapewnienia zgodności z zasadami konkurencji. Ponadto, zdaniem skarżącej, Komisja nie uzasadniła swojego twierdzenia co do tego, że skarżąca nie obaliła domniemanie odpowiedzialności.

Skarżąca ponadto uważa, że podwyższenie nałożonej na skarżącą grzywny o 70 % z tytułu rozmiaru i w celu odstraszenia jest nieuzasadnione i nieproporcjonalne.

Wreszcie, skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła zasadę równego traktowania obciążając skarżącą odpowiedzialnością za niezgodne z prawem zachowanie jej spółek zależnych podczas gdy Komisja zastosowała inne kryteria prawne w celu stwierdzenia, że spółka Mitsubishi Electric Corporation Japan nie była odpowiedzialna za zachowanie swojej spółki zależnej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz. U. 2003 L 1, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 7 maja 2007 r. — ThyssenKrupp Aufzüge i ThyssenKrupp Fahrtreppen przeciwko Komisji

(Sprawa T-147/07)

(2007/C 155/58)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: ThyssenKrupp Aufzüge GmbH (Neuhausen auf den Fildern, Niemcy) i ThyssenKrupp Fahrtreppen GmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: U. Itzen i K. Blau-Hansen, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie dotyczącym skarżących;
- tytułem żądania ewentualnego, odpowiednie obniżenie grzywien nałożonych na skarżące w zaskarżonej decyzji z tytułu odpowiedzialności solidarnej;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące kwestionują decyzję Komisji C(2007) 512 wersja ostateczna z dnia 21 lutego 2007 r. w sprawie COMP/E-1/38.823 — PO/Windy i schody ruchome. W zaskarżonej decyzji na skarżące oraz inne przedsiębiorstwa nałożono grzywny z powodu uczestniczenia przez nie w kartelu obejmującym instalację i obsługę wind i schodów ruchomych w Niemczech. W opinii Komisji, zainteresowane przedsiębiorstwa działały z naruszeniem art. 81 WE.

Na poparcie swej skargi skarżące podnoszą następujące zarzuty prawne:

- brak kompetencji po stronie Komisji w związku z tym, że lokalne naruszenie zarzucane skarżącym nie miało jakiegokolwiek oddźwięku na poziomie międzypaństwowym;
- brak przesłanek pozwalających na stwierdzenie solidarnej odpowiedzialności skarżących i spółek hierarchicznie znajdujących się ponad nimi, biorąc pod uwagę, że są one samodzielne pod względem prawnym i gospodarczym;
- nieproporcjonalny charakter kwoty podstawowej przyjętej dla obliczenia grzywny w porównaniu z rzeczywistym rozmiarem właściwego rynku;
- bezprawność zastosowanego przelicznika odstraszonego związana z tym, że obrót skarżących był jedynym istotnym czynnikiem przy obliczaniu grzywny, a obrót ten nie uzasadniał zastosowania wspomnianego przelicznika odstraszonego;
- brak uzasadnienia dla okoliczności obciążającej związanej z powrotem do naruszenia w kontekście obliczania grzywny z powodu błędów co do prawa w odniesieniu do uwzględnienia poprzednich grzywien oraz błędów w ocenie;

- naruszenie art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003 ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim w związku z górnym limitem grzywien w wysokości 10 % obrotu przedsiębiorstwa, Komisja oparła się na obrocie całej grupy, a nie na obrocie skarżących;
- błędne pod względem prawnym zastosowanie komunikatu w sprawie zwolnienia z grzywien oraz zmniejszania grzywien ⁽²⁾ w zakresie, w jakim nie uwzględniono we właściwy sposób zwiększenia wartości dowodów poprzez współpracę ze strony skarżących.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. 2003 L 1, str. 1).

⁽²⁾ Obwieszczenie Komisji w sprawie zwolnienia z grzywien oraz zmniejszania grzywien w przypadkach karteli (Dz.U. 2002, C 45, str. 3).

Skarga wniesiona w dniu 7 maja 2007 r. — ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg przeciwko Komisji

(Sprawa T-148/07)

(2007/C 155/59)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl (Howald, Luksemburg) (przedstawiciel: K. Beckmann, Rechtsanwältin)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie dotyczącym skarżącej;
- tytułem żądania ewentualnego, odpowiednie obniżenie grzywiny nałożonej na skarżącą w zaskarżonej decyzji z tytułu odpowiedzialności solidarnej;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji C(2007) 512 wersja ostateczna z dnia 21 lutego 2007 r. w sprawie COMP/E-1/38.823 — PO/Windy i schody ruchome. W zaskarżonej decyzji na skarżące oraz inne przedsiębiorstwa nałożono grzywiny z powodu uczestniczenia przez nie w kartelu obejmującym instalację i obsługę wind i schodów ruchomych w Luksemburgu. W

opinii Komisji, zainteresowane przedsiębiorstwa działały z naruszeniem art. 81 WE.

Na poparcie swej skargi skarżące podnoszą następujące zarzuty prawne:

- brak kompetencji po stronie Komisji w związku z tym, że lokalne naruszenie zarzucane skarżącej nie miało jakiegokolwiek oddźwięku na poziomie między państwowym;
- naruszenie zasady non bis in idem w związku z tym, że Komisja nie uwzględniła decyzji o zwolnieniu z grzywien, która została wydana w odniesieniu do skarżącej przez krajowy organ właściwy w zakresie karteli w Luksemburgu przed wszczęciem niniejszego postępowania;
- brak przesłanek pozwalających na stwierdzenie solidarnej odpowiedzialności skarżącej i spółek hierarchicznie znajdujących się ponad nimi, biorąc pod uwagę, że skarżąca jest podmiotem działającym samodzielnie pod względem prawnym i gospodarczym;
- nieproporcjonalny charakter kwoty podstawowej przyjętej dla obliczenia grzywiny w porównaniu z rzeczywistym znaczeniem skarżącej na rynku;
- bezprawność zastosowanego przelicznika odstraszającego związana z tym, że obrót skarżącej był jedynym istotnym czynnikiem przy obliczaniu grzywiny, a obrót ten nie uzasadniał zastosowania wspomnianego przelicznika odstraszającego;
- brak uzasadnienia dla okoliczności obciążającej związanej z powrotem do naruszenia w kontekście obliczania grzywiny z powodu błędów co do prawa w odniesieniu do uwzględnienia poprzednich grzywien oraz błędów w ocenie;
- naruszenie art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003 ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim w związku z górnym limitem grzywien w wysokości 10 % obrotu przedsiębiorstwa, Komisja oparła się na obrocie całej grupy, a nie na obrocie skarżącej;

— błędne pod względem prawnym zastosowanie komunikatu w sprawie zwolnienia z grzywien oraz zmniejszania grzywien ⁽²⁾ w zakresie, w jakim nie uwzględniono we właściwy sposób zwiększenia wartości dowodów poprzez współpracę ze strony skarżącej;

— niewłaściwe uwzględnienie współpracy skarżącej wykraczającej poza zakres komunikatu w sprawie zwolnienia z grzywien oraz zmniejszania grzywien.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. 2003 L 1, str. 1).

⁽²⁾ Obwieszczenie Komisji w sprawie zwolnienia z grzywien oraz zmniejszania grzywien w przypadkach karteli (Dz.U. 2002, C 45, str. 3).